

Savas prasības pamatojumam prasītājs galvenokārt norāda uz iebildumu par prettiesiskumu saskaņā ar Līguma 241. pantu, norādot, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 20. panta piemērošana šajā gadījumā ir prettiesiska.

Šajā sakarā prasītājs norāda, ka:

- ir pārkāpta tiesiskā paļāvība, ņemot vērā vadības izteiktos solījumus, ka jaunajiem Civildienesta noteikumiem nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz viņa stāvokli;
- nav ievērots vienlīdzīgas attieksmes princips un nediskriminācijas princips, ņemot vērā, ka diferenciaciju pēc dzīvesvietas ierēdņiem, kuri atrodas dienestā un kuriem ir piešķirta pensija;
- ir pārkāptas viņa iegūtās tiesības, jo ir grozīti darba pamatnoteikumi, kas tika ņemti vērā pensijas piešķiršanas brīdī;
- ir pārkāpts labas pārvaldības princips.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko EARL Salvat Pere et Fils un citi iesniedza 2005. gada 30. mart

(lieta T-136/05)

(2005/C 132/61)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 30. martā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla EARL Salvat Pere et Fils, Saint-Paul de Fenouillet (Francija), Starptautiskā profesionālā dabīgo saldo vīnu komiteja, Perpignan (Francija), un Nacionālā profesionālā vīna izcelsmes norādes komiteja, Parīze (Francija), kuru pārstāv Hugo Kalvē [Hugues Calvet] un Olivjē Bijārd [Olivier Billard], kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 1.1 un 1.3 pantu Komisijas 2005. gada 19. janvāra lēmumā par plānu "Plan Rivesaltes" un netiešajiem CIVDN nodokļiem, kas jāiekasē Francijai;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisiju atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija noteica, ka subsīdijas saistībā ar salu par hektāru, ko finansē profesionālās iemaksas plāna "Plan Rivesaltes" ietvaros, kā arī speciāla piedāvājuma akcijas un kontrolēto izcelsmes norāžu "Rivesaltes", "Grand Rousillon", "Muscat de Rivesaltes" un "Banyuls" funkcionēšana, ko finansē ar profesionālajām iemaksām, ir atzīstama par valsts atbalstu EKL 87. panta izpratnē.

Prasītājas prasa atcelt šo lēmumu, vispirms uzsverot, ka tā pamatojums nav pietiekams, un, pārkāpjot EKL 253. pantu, tas prasītājām neļauj saprast motīvus, pēc kuriem Komisija vadījās, uzskatot, ka šajā gadījumā ir saskatāmi kritēriji saistībā ar valsts atbalstu, kurus Tiesa attīstījusi judikatūrā. Otrkārt, prasītājas uzsver, ka ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts EKL 87. pants, jo Komisija nav pierādījusi ne to, ka attiecīgie pasākumi ir finansēti ar valsts iestāžu rīcībā esošu līdzekļu palīdzību, ne arī, ka profesionālās iemaksas, nolūkā finansēt speciāla piedāvājuma akcijas un kontrolēto izcelsmes norāžu funkcionēšanu, ir saistītas ar valsti.

Prasība pret Iekšējās tirdzniecības biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko LA PERLA Spa grupa iesniedza 2005. gada 1. aprīlī

(lieta T-137/05)

(2005/C 132/62)

(valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2005. gada 1. aprīlī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējās tirdzniecības biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla LA PERLA Spa grupa.

Prasītāju pārstāv Renzo Maria Morezi [Renzo Maria Morresi] un Alberto dal Ferro [Alberto Dal Ferro], *avocats*.

Sabiedrība Cielo Brands-Gestão e Investimentos Lda arī piedalījās procesā ITSB Apelāciju padomē.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu pilnā apmērā, atjaunojot spēkā iebildumu nodaļas lēmumu, un jebkurā gadījumā atzīt strīdīgo preču zīmi par spēkā neesošu;
- piespriest Cielo Brands-Gestão e Investimentos Lda atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pilnā apmērā, ieskaitot divas pārsūdzēšanas prasības OHMI.